

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (десети състав)

22 февруари 2018 година (*1)

„Преюдициално запитване — Обща митническа тарифа — Класиране на стоките — Хармонизиран европейски стандарт EN 590:2013 — Подпозиция 2710 19 43 от Комбинираната номенклатура — Критерии, релевантни за класирането на дадена стока като газьол“

По дело С-185/17

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Административен съд Варна (България) с определение от 30 март 2017 г., постъпило в Съда на 10 април 2017 г., в рамките на производство по дело

Митница Варна

срещу

„Сакса“ ООД

в присъствието на:

Варненска окръжна прокуратура,

СЪДЪТ (десети състав),

състоящ се от: Е. Levits, председател на състава, М. Berger (докладчик) и Ф. Biltgen, съдии,

генерален адвокат: У. Bot,

секретар: А. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

– за Митница Варна, от Г. Костов, в качеството на представител,

– за „Сакса“ ООД, от Св. Желязкова, адвокат,

– за българското правителство, от Ел. Петранова и Л. Захаријева, в качеството на представители,

– за Европейската комисия, от А. Сaeiros, Й. Маринова и П. Михайлова, в качеството на представители,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

¹Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на пояснение „g“ към таблица 3 от хармонизиран стандарт EN 590, в редакцията му от септември 2013 г., озаглавен „Автомобилни горива — Гориво за дизелови двигатели — Изисквания и методи за изпитване“ (наричан по-нататък „стандарт EN 590:2013“), и на допълнителна забележка 2, букви г) и д) към глава 27 от Комбинираната номенклатура, съдържаща се в приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа ([ОБ L 256, 1987 г., стр. 1](#); Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 4, стр. 3), в редакцията след изменението с Регламент за изпълнение (ЕС) № 1101/2014 на Комисията от 16 октомври 2014 година ([ОБ L 312, 2014 г., стр. 1](#)) (наричана по-нататък „КН“).

²Запитването е отправено в рамките на спор между Митница Варна (България) и „Сакса“ ООД по повод на тарифното класиране по КН на декларирано от това дружество минерално масло.

Правна уредба

Правото на Съюза

КН

³КН, въведена с Регламент № 2658/87, се основава на Хармонизираната система за описание и кодиране на стоките, изготвена от Съвета за митническо сътрудничество, понастоящем Световната митническа организация (СМО), и приета със сключената в Брюксел на 14 юни 1983 г. Международна конвенция по Хармонизираната система за описание и кодиране на стоките. Тази конвенция заедно с протокола за изменението ѝ от 24 юни 1986 г. е одобрена от името на Европейската икономическа общност с Решение 87/369/ЕИО на Съвета от 7 април 1987 г. ([ОБ L 198, 1987 г., стр. 1](#); Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 3, стр. 199).

⁴Общите правила за тълкуване на КН, включени в част първа, раздел I, А от нея, гласят:

„Класирането на стоките в Комбинираната номенклатура се подчинява на следните принципи:

¹.Текстът на заглавията на разделите, на главите или на подглавите има само индикативна стойност, като класирането се определя законно съгласно термините на позициите и на забележките към разделите или към главите и съгласно следващите правила, когато те не противоречат на посочените по-горе термини на позициите и на забележките към разделите или към главите.

[...].“

⁵Част втора („Таблица със ставките на митата“) на КН съдържа раздел V, в който се намира в частност глава 27, озаглавена „Минерални горива,

минерални масла и продукти от тяхната дестилация; битуминозни материали; минерални восъци“.

⁶Глава 27 от КН съдържа позиция 2710 със следния текст:

„²⁷¹⁰Нефтени масла или масла от битуминозни материали, различни от суровите [...]“.

⁷Тази глава 27 включва и следните подпозиции:

„2710 12	-- Леки масла и препарати:
[...]	[...]
2710 19	-- Други:
	---- Средни масла:
[...]	[...]
	---- Предназначени за други цели:
	---- Керосин:
2710 19 21	----- За реактивни двигатели
2710 19 25	----- Друг
[...]	[...]
	---- Тежки масла:
	---- Газьол:
[...]	[...]
	---- Предназначен за други цели:
2710 19 43	----- С тегловно съдържание на сяра, непревишаващо 0,001 %“

⁸Допълнителната забележка 2 към глава 27 от КН гласи:

„По смисъла на № 2710, се считат като:

[...]

в) „средни масла“ (подпозиции от 2710 19 11 до 2710 19 29), маслата и препаратите, които при дестилация по метод ISO 3405 (еквивалентен на метод ASTM D 86), до 210 °С дестилат по-малко от 90 обемни %, включително загубите, и до 250 °С — 65 обемни % или повече;

г) „тежки масла“ (подпозиции от 2710 19 31 до 2710 19 99 и от 2710 20 11 до 2710 20 90), маслата и препаратите, които при дестилация по метод ISO 3405 (еквивалентен на метод ASTM D 86), до 250 °С дестилат по-малко от 65 обемни %, включително загубите, или за които процентът на дестилация при 250 °С не може да бъде определен по този метод;

д) „газбол“ (подпозиции от 2710 19 31 до 2710 19 48 и от 2710 20 11 до 2710 20 19), тежките масла, описани в точка г) и които при дестилация по метод ISO 3405 (еквивалентен на метод ASTM D 86), до 350 °С дестилат 85 обемни % или повече, включително загубите;

[...]“.

Директива 98/70

⁹Директива 98/70/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 1998 година относно качеството на бензиновите и дизеловите горива и за изменение на Директива 93/12/ЕИО на Съвета ([ОБ L 350 г., 1998 г., стр. 58](#); Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 26, стр. 3), изменена с Директива 2014/77/ЕС на Комисията от 10 юни 2014 г. ([ОБ L 170 г., 2014 г., стр. 62](#)) (наричана по-нататък „Директива 98/70“), предвижда в член 1, озаглавен „Приложно поле“, следното:

„Настоящата директива определя, по отношение на пътни превозни средства [...]:

а) техническите спецификации по здравни и екологични съображения за горивата, предназначени за използване в двигатели с принудително запалване и двигатели с компресионно запалване, като се вземат предвид техническите изисквания на тези двигатели; както и

б) целта за намаляване на емисиите от парникови газове от целия жизнен цикъл“.

¹⁰Съгласно член 4 от тази директива, озаглавен „Дизелово гориво“:

„1. Държавите членки гарантират, че на тяхната територия може да се пуска дизелово гориво на пазара, само ако отговаря на спецификациите съгласно приложение II.

[...]“.

¹¹В приложение II към посочената директива се уточняват екологичните спецификации за горива от вида на газьола, които се предлагат на пазара за

превозни средства, оборудвани с двигатели с компресионно запалване. Съгласно бележка 1 от това приложение:

„Методите на изпитване са определените в EN 590:2013. Държавите членки могат да възприемат метода за анализ, посочен в заменящия стандарт EN 228:2012, ако може да се покаже, че той дава максимум същата грешка и поне същата степен на точност като метода за анализ, който заменя“.

Стандарт EN 590:2013

¹²Стандарт EN 590:2013 е разработен от технически комитет CEN/TC 19 „Газообразни и течни горива, смазочни материали и сродни продукти от нефтен, синтетичен и биологичен произход“ и е одобрен от Европейския комитет по стандартизация (CEN) на 26 юли 2013 г. в съответствие с мандата, даден от Европейската комисия на 13 ноември 2006 г. (M 394 — Мандат, даден на CEN за да преразгледа стандарт EN 590 с цел увеличаване на съдържанието на FAME (метилови естери на мастни киселини) и на FAEE (етилови естери на мастни киселини) на 10 % V/V).

¹³В предговора на този стандарт се уточнява следното:

„Този европейски стандарт получава статут на национален стандарт [...] и противоречащите му национални стандарти трябва да се отменят най-късно до м. март 2014 г.

[...]

Този документ е разработен по мандат, даден на CEN от Европейската комисия и Европейската асоциация за свободна търговия [...]

Включени са изискванията на [Директива 98/70] [...], включително изменения [...].“

¹⁴Точка 1 от посочения стандарт гласи:

„Този европейски стандарт определя изискванията и методите за изпитване на продаваните и доставяните автомобилни горива за дизелови двигатели“.

¹⁵Точка 5.6.1 от стандарт EN 590:2013 има следното съдържание:

„Изискванията, които зависят от климатичните условия, дават възможност да се установят сезонни национални нива. За умерен климат са възможни шест нива в зависимост от граничната температура на филтруемост през студен филтър (CFPP — Cold filter plugging point), а за арктически климат или за сурови зимни условия — пет различни класа. Изискванията, зависещи от климатичните условия, са показани в таблица 2 (за умерен климат) и посочени в таблица 3 (за арктически климат или за сурови зимни условия). Когато изпитването се извършва по методи, посочени в таблица 2 и таблица 3, стойностите на показателите на автомобилно гориво за дизелови двигатели трябва да съответстват на границите, посочени в тези таблици“.

¹⁶Таблица 3 от този стандарт, озаглавена „Изисквания и методи за изпитване, свързани с климатичните условия; арктически климат или сурови зимни условия“, има следното съдържание:

„Свойство	Единица	Граници					Метод за изпитване [...]
		Клас 0	Клас 1	Клас 2	Клас 3	Клас 4	
[...]							
Дестилационни характеристики g, h							EN ISO 3405 _i EN ISO 3924
дестилирали до 180 °C	% (V/V) не повече от	10,0	10,0	10,0	10,0	10,0	
дестилирали до 340 °C	% (V/V) не по-малко от	95,0	95,0	95,0	95,0	95,0	
[...]							
gОпределението за газьол по митническата тарифа на Европейския съюз може да не се прилага към класовете, предназначени за използване при арктически климат или при сурови зимни условия. [...]							

Българското право

Законът за митниците

¹⁷Член 234, алинея 1, точка 1 от Закона за митниците в редакцията му, приложима по главното производство, предвижда, че който избегне или направи опит да избегне пълно или частично заплащане на митните сборове, се наказва за митническа измама.

¹⁸Видно от член 234, алинея 3, точка 1 от този закон, когато предмет на митническата измама са стоки, за които се дължи акциз, наказанието за юридическите лица е имуществена санкция от 150 до 250 на сто от размера на избегнатите публични държавни вземания.

Стандарт БДС EN 590:2014

¹⁹Стандарт EN 590:2013 е въведен в България от Българския институт за стандартизация чрез стандарт БДС EN 590:2014.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

²⁰На 10 август 2015 г. на пристанище Варна пристига танкерът Cosmo, натоварен с общо 4384630 бруто кг във вакуум минерално масло. „Сакса“ ООД се легитимира като получател на стоката и декларира същата, описана като „газъл 10PPM хидроочистен до 0,001 % сяра за арктични климатични зони, клас 4 по стандарт EN590, 1236742 кг във вакуум, 1235100 кг във въздух, 1517660 литра, плътност при 15 градуса по целзий -816,1 кг/м³ в 24 железопътни цистерни по приложен опис“, в митнически пункт „Пристанище Варна“ в тарифна подпозиция 2710 19 43 от КН, с цел допускане до свободно обращение.

²¹С писмо от 11 август 2015 г. Митница Варна изпраща на Регионална митническа лаборатория Русе две проби за анализ на декларираната стока с цел установяване на вида ѝ и определяне на тарифното класиране. Според тази лаборатория изпитваната проба представлява нефтено масло, в което преобладават парафино-нафтените въглеводороди. Дестилационните характеристики и другите определени показатели сочели, че тази проба отговаря на критериите за „средните масла“ съгласно допълнителна забележка 2, буква в) към глава 27 от КН. Въз основа на получените резултати пробата е определена като продукт от преработка на нефт, и точно керосин.

²²Тъй като въпросната стока не е била продадена за реактивни двигатели, митническият орган преценява, че тя е трябвало да бъде класирана с тарифен код, различен от този, който е деклариран на 10 август 2015 г., а именно че тя е трябвало да бъде класирана в подпозиция 2710 19 25 от КН с мито по отношение на трети страни 4,7 %. Поради това с решение от 3 ноември 2015 г. началникът на Митница Варна коригира тарифния код и постановява доплащане на мито в размер на 53864,18 лв. (около 27560 EUR) и на данък върху добавената стойност в размер на 10772,83 лв. (около 5500 EUR).

²³Освен това митническият орган приема, че „Сакса“ ООД следва да носи административно-наказателна отговорност по член 234, алинея 1, точка 1 от Закона за митниците. Затова на 18 февруари 2016 г. началникът на Митница Варна налага на дружеството на основание член 234, алинея 3, точка 1 от Закона за митниците, във връзка с член 234, алинея 1, точка 1 от този закон, имуществена санкция в размер на 96955,52 лв. (около 49600 EUR).

²⁴„Сакса“ ООД обжалва тази санкция пред Варненския районен съд. С решение от 20 октомври 2016 г. този съд отменя санкцията, след като констатира въз основа на съдебно-химическата експертиза, назначена по искане „Сакса“ ООД, че спорното минерално масло отговаря на определението за гориво за дизелови двигатели, предназначено за арктически климат или сурови зимни условия, клас 4, чиито характеристики са определени със стандарт „EN 590:2014“.

²⁵Митническият орган подава срещу това решение касационна жалба пред Административен съд Варна. Той твърди, че посоченият от „Сакса“ ООД

стандарт EN 590, определящ изискванията и методите за изпитване на продаваните автомобилни горива за дизелови двигатели, не е определящ за тарифното класиране на горивата.

²⁶Според Административен съд Варна е необходимо да се тълкува пояснението в стандарт EN 590, че „[о]пределението за газьол по митническата тарифа на Европейския съюз може да не се прилага към класовете, предназначени за използване при арктически климат или при сурови зимни условия“. Всъщност релевантното за това гориво определение не следва недвусмислено от това пояснение и не позволява да се очертае дискреционната власт на компетентния митнически орган в това отношение. Освен това не е посочена връзката между заложените в този стандарт изисквания и методи за изпитване, от една страна, и тарифното класиране на горивата, от друга страна.

²⁷При тези обстоятелства Административен съд Варна решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„¹) Правилото, записано в поясненията на таблица 3 от Стандарт EN 590 (сегашен EN 590:2014), че „[о]пределението за газьол по митническата тарифа на Европейския съюз може да не се прилага към класовете, предназначени за използване при арктически климат или при сурови зимни условия“, означава ли, че за този вид гориво, могат да не се прилагат общите правила в допълнителна бележка 2 към глава 27, б. г) и б. д) [от КН] за целите на тарифното класиране на стоката?

²) В случай на положителен отговор на първия въпрос и в хипотезата, в която се установи, че стоката, за която възниква митническо задължение отговаря на дефиницията за „дизелово гориво за употреба в арктични или климати със сурова зима“, съобразно критериите на стандарт EN 590, следва ли същото да се класира под тарифен номер 2710 19 43 от КН, отговарящ за „газьол“ или следва да се приложат общите правила в допълнителна бележка 2 към глава 27, б. г) и б. д) [от КН]?

³) В случай на положителен отговор на първия въпрос, кои са критериите по които се преценява кога се прилага определението за газьол по митническата тарифа на Европейския съюз и кога е необходимо да се използват изискванията и методите за изпитване съгласно стандарт EN 590, за целите на тарифното класиране на стоката?

⁴) Методите и показателите за изследване посочени в допълнителна забележка 2 към глава 27, б. г) и б. д) [от КН], достатъчни ли са за пълното и точното охарактеризиране на една стока като „газьол“ или следва да се вземат предвид всички химични показатели, които са характерни за нея?“.

По преюдициалните въпроси

²⁸В самото начало следва да се припомни, че съгласно постоянната практика на Съда в рамките на въведеното с член 267 ДФЕС производство за сътрудничество между националните юрисдикции и Съда той трябва да даде на националния съд полезен отговор, който да му позволи да реши спора, с който е сезиран. С оглед на това при необходимост Съдът трябва да преформулира въпросите, които са му зададени (решение от 16 февруари

2017 г., Aramex Nederland, [C-145/16](#), [EU:C:2017:130](#), т. [19](#) и цитираната съдебна практика).

²⁹Освен това е важно да се уточни, че макар запитващата юрисдикция да се позовава на стандарт „EN 590:2014“, редакцията на стандарт EN 590, приложима към момента на настъпване на фактите по главното производство, е тази от м. септември 2013 г., която е посочена от CEN като стандарт EN 590:2013 и още е в сила.

³⁰С въпросите си, които следва да се разгледат заедно, запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали КН трябва да се тълкува в смисъл, че минерално масло като разглежданото в главното производство може да бъде класирано като газьол в подпозиция 2710 19 43 от КН, когато отговаря на изискванията, посочени в стандарт EN 590:2013, отнасящи се до газьола, предназначен за арктически климат или сурови зимни условия.

³¹Съгласно постоянната практика на Съда решаващият критерий за тарифното класиране на стоките по правило трябва да се търси в техните обективни характеристики и свойства, определени в текста на позицията от КН и на забележките към раздела или главата (решение от 19 октомври 2017 г., Lutz, [C-556/16](#), [EU:C:2017:777](#), т. [37](#) и цитираната съдебна практика). Тези обективни характеристики и свойства на продуктите трябва да могат да бъдат проверени към момента на митническото оформяне (решение от 26 май 2016 г., Latvijas prorpāna gāze, [C-286/15](#), [EU:C:2016:363](#), т. [33](#) и цитираната съдебна практика).

³²В случая следва да се отбележи, че подпозиция 2710 19 43 от КН, в чийто текст се посочва газьолът с тегловно съдържание на сярата, непревишаващо 0,001 %, е част от позиция 2710 от КН, която се отнася до нефтени масла или масла от битуминозни минерали, различни от суровите. За целите на прилагането на тази позиция допълнителна забележка 2 към глава 27 от КН определя в буква д) понятието „газьол“.

³³В това отношение, видно от текста на тази буква д), във връзка с буква г) от посочената допълнителна забележка, за „газьол“ се считат например маслата и препаратите, които при дестилация по метод ISO 3405 до 250 °C дестилат по-малко от 65 обемни %, включително загубите, и до 350 °C дестилат 85 обемни % или повече, включително загубите.

³⁴Следователно от самия текст на тези букви следва, че за целите на тарифното класиране на стока като газьола определящ във връзка с позиция 2710 от КН е само процентът на дестилация при посочените температури, по метод ISO 3405.

³⁵Ето защо, тъй като в случая между страните по делото в главното производство е безспорно, че процесното минерално масло дестилира по метод ISO 3405 повече от 65 % при 250 °C, то не попада в обхвата на определението за газьол, в съответствие с допълнителна забележка 2,

буква д) към глава 27 от КН, и не може да се класира в подпозициите, отнасящи се до обхванатите от това определение продукти.

³⁶Освен това, макар „Сакса“ ООД да изтъква, че процесният продукт е бил продаден, след като е бил внесен като газьол (дизелово гориво), следва да се припомни, че предназначението на даден продукт е релевантен критерий само ако продуктът не може да бъде класиран въз основа единствено на обективните си характеристики и свойства (решение от 16 февруари 2017 г., *Aramex Nederland*, [C-145/16](#), [EU:C:2017:130](#), т. 23 и цитираната съдебна практика). Това обаче не е така в настоящия случай, тъй като тъкмо от дестилационните характеристики на този продукт следва, че за целите на прилагането на позиция 2710 от КН той не попада в обхвата на определението за газьол по смисъла на тази допълнителна забележка 2, буква д).

³⁷В това отношение е без значение обстоятелството, че „Сакса“ ООД се позовава на пояснение „g“ към таблица 3 от стандарт EN 590:2013, съгласно което определянето за газьол по КН „може да не се прилага към класовете, предназначени за използване при арктически климат или при сурови зимни условия“.

³⁸Всъщност стандарт EN 590:2013 е приет не от орган на Съюза, а от CEN, който е частна организация.

³⁹От съдебната практика на Съда наистина може да се заключи, че хармонизиран стандарт, изготвен от частна организация, може да се счита за част от правния ред на Съюза, когато е създаден по инициатива и под ръководството и контрола на Комисията и произвежда задължителни правни последици вследствие на публикуването на отпратката към него в *Официален вестник на Европейския съюз* (вж. в този смисъл решение от 27 октомври 2016 г., *James Elliott Construction*, [C-613/14](#), [EU:C:2016:821](#), т. 40, 43 и 44).

⁴⁰От друга страна, е вярно, че стандарт EN 590:2013 е разработен от CEN по мандат М 394, даден от Комисията на 13 ноември 2006 г. Освен това, след като CEN изготвя този стандарт, Комисията с Директива 2014/77 актуализира отпратката към същия в бележка 1 от приложение II към Директива 98/70.

⁴¹Същевременно е достатъчно да се отбележи, че препращането към стандарт EN 590:2013 в съответствие с бележка 1 от това приложение II се отнася единствено до споменатите в този стандарт методи за изпитване.

⁴²Тъй като не посочва метод за изпитване, пояснение „g“ към таблица 3 от стандарт EN 590:2013 не може да се счита за част от правото на ЕС и е без значение за тарифното класиране на стоките.

⁴³С оглед на всички изложени по-горе съображения на поставените въпроси следва да се отговори, че КН трябва да се тълкува в смисъл, че минерално масло като разглежданото в главното производство не може, с оглед на дестилационните си характеристики, да бъде класирано като газьол в подпозиция 2710 19 43 от КН дори когато отговаря на изискванията в

стандарт EN 590:2013, отнасящи се до газьола, предназначен за арктически климат или сурови зимни условия.

По съдебните разноски

⁴⁴С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (десети състав) реши:

Комбинираната номенклатура, съдържаща се в приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа, в редакцията след изменението с Регламент за изпълнение (ЕС) № 1101/2014 на Комисията от 16 октомври 2014 г., трябва да се тълкува в смисъл, че минерално масло като разглежданото в главното производство не може, с оглед на дестилационните си характеристики, да бъде класирано като газьол в подпозиция 2710 19 43 от тази номенклатура дори когато отговаря на изискванията в хармонизиран стандарт EN 590, в редакцията му от септември 2013 г., отнасящи се до газьола, предназначен за арктически климат или сурови зимни условия.

Levits

Berger

Biltgen

Постановено в публично съдебно заседание в Люксембург на 22 февруари 2018 година.

Секретар

A. Calot Escobar

Председател на десети състав

E. Levits